

מפעל זכרון ליאיר פלד (הצעה)

להחלטה סופית בפני מוסדות החטיבה. במשך שנת הלימודים תש"ך תאורגנה קומנות אפנים בתאים בהם אינן קיימות עדיין. קומנות אשר תוקמנה עד פסח, ותוכננה את פעילותן עד החופש הגדול — תהיינה זכאיות לקחת חלק במפעל. מטה המיבצע יתקשר עם משק יגור, מרכז "הפועל", הצבא וגורמים אחרים כדי להבטיח את העזרה הכספית, הטכנית, בעיות התובלה וכו'.

מפעל ההולם את רוחו

מפעל זה נראה לנו תואם את פער לתו ורוחו של יאיר:

ספורט האופניים עניין אותו כל השנים, יחד עם חברו מיכאל ביצע מסע אפניים מאילת עד מטולה. ואף הציע לחטיבה לבצעו. טיפה ענף זה ביגור ובצבא.

קומנות אפניים היתה תכנית ישנה אשר אומצה על ידו, והוגשמה במימון דים ניכרים בתקופת פעילותו בחברת הילדים.

האלמנטים הנזכרים בסעיף "מטרת המסע" היו הדברים העיקריים להם הקדיש יאיר את מחשבתו וחיינו.

למפעל זה ישנם כל הסיכויים להיפוך לדבר של קבע, בעל ערך חינוכי רב לנוער הקיבוץ ולאורך כולה, וזכרון הולם לאיש אשר את שמו הוא נושא. בכך הוא עדיף על כל בניו, חורשה וכו'. מפעלי ספורט לזכר נעדרים נדירים הוגים בארץ מזה שנים (מרוץ התיבור ע"ש יצחק שדה, מרוץ הכרמל ע"ש יהושע גלוברמן, שיוט הערים וכו'), והוכיחו את ערכם הספורטיבי והחינוכי.

(הערה: ביסוד ההצעה מונח רעיון ישן, שהועלה ע"י המציע עוד לפני כ-15 שנה. בעת הכנת החומר לספר "1000 משחק ומשחק", ואף הוכנה לו תכנית בהתאם לתנאי הימים ההם, אלא שנגנזו מאין לו נושא. נראה כי החטיבה, בעזרה ובחסות של גורמים ספורטיביים ואחרים, יכולה עתה להשאת אותו במלוא תכנון.)

עזריה אלון

ניתן — חזרה אל הכביש הראשי מן הנקודה הדרומית האפשרית). ראש פינה — גינוסר (חניה של יום בכי"ר רת) — מעוז חיים — טירת צבי — בית שאן — עפולה — מגידו — ברקאי — בקעה — אייל — רמלה — שער הגיא — ירושלים — בר גיורא — בית גוברין — באר שבע (אם ניתן — דרך דביר ועומר) — נחל עז — אשקלון — תל אביב — חיפה — יגור.

בכנוסה אל כל עיר או ישוב גדול יתרכז המסע יחד, ובני הנוער של ארץ תו מקום יוזמנו מראש לקבל את פניו על אפניהם. ולעבור אתו לאורך הים שוב. בני הנוער של חיפה יוזמנו להצטרף למסע מן הכניסה המערבית ועד למפקד הסיום במשק יגור. ביצוע — ההצעה תובא לבירור בפני אנשי מקצוע ולאחר שתאושר על ידם בשלמותה או בשינויים — תובא

לאחר נפול יאיר עלתה בין חברים השאלה — כיצד ננציח את זכרו במפעל, אשר יהיה דבר בעל ערך, יהלום את רוחו, ויהיה בו קיום מובטח לשנים. ייתכן כי משק יגור והצבא ימציאו דרך משלהם להנצחה זכרו. החטיבה, אשר יאיר היה מבונה וסוללי דרכה, צריכה להקים לזכרו מפעל חי, קבוע ומתנך.

הצעתי היא: מסע שנתי באופניים לאורך גבולות המדינה (בינתיים — רק עד קר באר שבע).

משתתפי המסע — קבוצה נבחרת (3-10 חברים) משכבת הנוערים של כל תא בחטיבה אשר יש בו קומנות אפניים. אולי יש להחליף את התורים באמצע המסע. במשך הזמן, אולי כבר מן ההתחלה, יש להרחיב את ההשתתפות גם על יתר הזרמים ההתיישבותיים ותנועות הנוער. התנאי כאמור — קומנות אפניים, ולא יחידים.

מטרת המסע — הקפת הארץ לאורך גבולותיה — הכרת השטח היבולי, העלאת הכושר הגופני ויכולת הסבילות, יצירת רוח צוות ועזרה הדדית.

אופי המסע — אין התחרות ביניהם מהירות הנסיעה, אם תיקבע צורה כלשהי של ניקוד או תחרות — יהיו הדורים אליהם יושם לב; פעולת הצוות, יעילות בהחזקת הציוד, עזרה הדדית וכו'. לקבוצות המשתתפות יוענקו דגלונים, ובכל שנה יוצמד לדגלון סמל ההשתתפות של אותה שנה. ליחידים המשתתפים יוענק ציון השתתפות.

המסע יימשך בערך שבוע ימים (החישוב המדויק — לאחר התייעצות עם אנשי מקצוע) עם מנוחה מלאה של יום באמצעו חניות לילה והפסקות במקומות קבועים מראש, לכל המשתתפים.

מועד — המועד המוצע הוא בשבוע האחרון של החופש הגדול. מועד זה סמוך ליום השנה לנפול יאיר, הוא מתאים מבחינת הביצוע, ואפשרות היאמון המוקדם. המסע הראשון ייערך באוגוסט 1960.

מסלול (עדיין בלי פירוט התחנות, שיעשה כאמור. לאחר התייעצות) יגור — ראש הנקרה — מלכיה — משגבעים — דן — נוטרה (אם לא